

chhaveske:

– Ey, ka mudarav tut! Ka phagav tut! To shoro ka phagav, soske chhityan te romnya!

– A-a-a! Akana ka chhinav la!

– So?

– Phuri! Kvichinela!

– Sar kvichinela, be mo chho? Ela dikh!

Kana gelo te dikhel i phuri baba svetinela, shuk!

– Tu ulyan but otkachime be, mo cho! Te zafuchines te romnya!

Gelo o rakleskoro dat, pribirindyas la. Andela ko kher. Ta kay pochninde ekh biyav! Pala ekh habe, ekh piibe! Ta kana ekh phuri zhivela ko thagar.

СТАРИЦАТА – ЦАРСКА СНАХА

Имало една стара жена. Вътре в къщата си живеела, изобщо не била излизала, а пръста си смучела. Смучела, смучела пръста си тя, станала много бяла. Минали оттам едни джамбази, а тя си показала пръста през една дупка и тези роми отишли при нея.

– Абе, защо си показваш пръста?

– Искам да стана, казва, царска снаха. Да идете да му кажете, да дойде да ме годи за неговия син.

– Ами, много си стара.

– Ще кажете на царя, когато дойдат да ме вземат, никакви лампи да не светят, и у тях да не светят.

Взели ромите, та отишли при царя.

– Царю, ето в тази къща има мома, само, значи, нейния пръст да видите, лег бял, мляко, блести. Каза, когато отидете да я вземете, никакви лампи да не светите. Всичко да е тъмно.

Послушал царят ромите и отишъл. Сгодил я и я прибрал в къщата си. Всичко било тъмно.

Вечерта младите се приготвили да си легнат. Всичко било тъмно. Синът отишъл при нея да я погали, а тя: